

Продължение на приказкѣ-тъ.

76. Влѣкъ-тъ дръжалъ опашкѣ-тъ си цѣлъ ношть у водѣ-тъ, да налови много рѣбѣ, та замръзнѣла. Тогова лисица-та извикала: „Водѣнчарю, водѣнчарю, тичай! влѣкъ подѣ водѣнницѣ-тъ! Излѣзли кой съ тоягѣ, кой съ дръво да биѣтъ влѣка, доклѣ му ся откъснѣла опашка-та.

Колко прѣдложения има тука? Кажѣте зашто сѣ турени тѣа бѣлѣзи за правописаніе? Зашто слѣдѣ двоеточіе-то има главнѣ буквѣ? Коѣ отъ тѣа прѣдложения показова заповѣдѣ? Какѣвъ бѣлѣгѣ ѣ туренѣ слѣдѣ него?

Правило. Въ краи на едно прѣдложение, коѣто показова заповѣдѣ, чѣсто ся туря въсклицателный бѣлѣгѣ.

Глаголи-ти дръжалъ и налови отъ какво наклоніе-ніе сѣ? Какѣ прави повелително-то наклоніеніе на глагола налови? Какѣвъ видѣ ѣ? Какѣвъ залогѣ? Какѣвъ дѣлѣ на слово-то ѣ дума-та *си*?

Водѣнчарю, водѣнчарю, тичай? Коѣ ѣ тука сказуемо-то? Има ли тука подлѣжаште? Въ какво наклоніеніе ѣ глаголѣ-тъ *тичай*? Какѣвъ дѣлѣ на слово-то сѣдумѣ-тѣ *водѣнчарю, водѣнчарю*? Въ какѣвъ надежѣ сѣ?

Влѣкъ подѣ водѣнницѣ-тъ! Коѣ ѣ подлѣжаште-то на това прѣдложение? Кѣдѣ му ѣ сказуемо-то?

Бѣлѣжка. Нѣкой пѣтъ сказуемо-то въ въсклицателны прѣдложения не ся пише, а само ся подразумѣва.

Излѣзли кой съ тоягѣ. Какво наклоніеніе ѣ глаголѣ-тъ *излѣзли*? Какво врѣмя? Какѣвъ видѣ? Какѣвъ залогѣ? Какѣвъ дѣлѣ на слово-то ѣ дума та *кой*?

Кой съ дръво да биѣтъ влѣка. Какво наклоніеніе ѣ тука дума-та *биѣтъ*? Какѣ прави повелително-то наклоніеніе? Какѣвъ видѣ ѣ? какѣвъ залогѣ?

Доклѣ му ся откъснѣла опашка-та. Какво наклоніеніе ѣ глаголѣ-тъ *откъснѣла*? Какво врѣмя? Какѣвъ видѣ? Какѣвъ дѣлѣ на слово-то ѣ дума-та *ся*?